

४१०/३/४२

पांडव प्रताप

= श्रीधर =

Joint project of the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai.

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.
— हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—
ग्रंथ क्रमांक ४३० पुं ४३ (५०३)
ग्रंथ नाम ॥ उल्लेख प्रताप
विषय कथा पुराणे.

(1)

(1)

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीशिवाय नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ श्रीकुक्कदे
 वताय नमः ॥ श्रीनरनारायणाय नमः ॥ ॐ नमो जीदीगांकरा ॥ ब्रह्मान
 दानीवीकारा ॥ पुराणपुरुषापरालपरा ॥ जगोदधाराजगलती ॥ १ ॥ श्रीम
 न्दीमातदःवीहारा ॥ कमकाब्दवजनकाजतीउदार ॥ आदीसीधागतपह
 सारा ॥ रुक्मीणीवरापादुरंगा ॥ तुजात्गासीसीधीवीनायेक ॥ मंगका
 रभीमगळकारक ॥ करुणारतवरदायक ॥ सर्ववीजाप्रदतुची ॥ २ ॥ आर
 गोदयेसंध्येराग ॥ आरुत्तरतयिमेकबीलेरंग ॥ कीग्रीषारतुबळकिसु
 ॥ लसजांगसतेजये ॥ ३ ॥ श्रीनारायणाय नमः ॥ श्रीमंदरगी ॥ रम्यतुदीलत्रीभ
 वनसुंदर ॥ हेरभंतवध्यांनजरा ॥ श्रीसुरनरसेवीती ॥ ४ ॥ नोजमस्त
 काचादीव्यसुगंध ॥ लयेवीजेजराकेमाद ॥ लीलाविग्रहीसंघीदा
 नंद ॥ आनंदकदमगळमुती ॥ ५ ॥ उगवलदेनीवासरमणी ॥ लैसेकराका
 रकेडेलश्रवणी ॥ नक्षत्रपुजावेवीलेगुणी ॥ मुक्तमाकातेवीदीसती ॥ ६ ॥
 नक्षत्रेवेदीतरोहीणीकांत ॥ लैसेपदकददईवीराजत ॥ सौदामिनीवेंशे
 शककत ॥ शुभवासगणपतीचे ॥ ७ ॥ सीद्दीबुधीजवकीतीकंत ॥ कीकन
 काचकमुतीमिंत ॥ सुरासुररुषीसमस्त ॥ चरणांबुजेसेवीती ॥ ८ ॥ दंतदीन
 करवतशककत ॥ देवताजाज्ञानतमपकत ॥ लोवीनायेकवरदहस्त

(2)

उचलोदेतना भीकारते ॥ १० ॥ सणेमीआहेपाटीसी ॥ पाडवप्रतापग्रथ
रासी ॥ वदसाहीत्यद्रकांततेसी ॥ नवरसीसुरसजे ॥ ११ ॥ आतावंदुकमको
न्दवकुमारी ॥ जेवरुषेशहंसभारी ॥ जेजानगंगास्यानंदलहरी ॥ ब्रह्मान
दसागरीची ॥ १२ ॥ तेसदावसेकवीजीकागरी ॥ जेत्रीभुवनलावण्येसुंद
साहीलाकलहारभ्रमरी ॥ जेसुरासरीवंदीजे ॥ १३ ॥ कीसहस्रवंदनांकीत
रवरसेभरलीयमुना ॥ गुह्यराहोनीहलुवीरसना ॥ शहंवरुषसरस्यती ॥ १४ ॥
सकळवीद्येचेमुळपीठ ॥ जेच्यंतयेसोभाग्येवरीदंड ॥ प्रेमेयेरलरवा
णीसुभ ॥ स्यामीनीकंठीकुशाची ॥ १५ ॥ वीधीवीष्णुउमापती ॥ हेतुसे
उपासकसरस्यती ॥ व्यासवानरीकादीरुषीपती ॥ लुजस्तवीलीसर्व
दा ॥ १६ ॥ नीगमाकामधनुयेकालेप्री ॥ जार्धदुग्धभरलसुरसी ॥ तेहेभार
लभरीतनवरवंदासी ॥ पंचमवेदबोलती ॥ १७ ॥ त्यालीलकाठनवनीत
कवीबाळकादेतमाता ॥ लेभारतिवंदीलेतलता ॥ ग्रथारंभीप्रीतीने ॥ १८ ॥
तेवाग्बादीनीब्रह्मपुत्री ॥ जरसुनानाचवीनीजीसुत्री ॥ जेशब्दब्रह्म
चीधात्री ॥ ठानेजेव्हाग्रीधातले ॥ १९ ॥ मीसर्वीचेजीकाग्रीवसुभ्र
भुमफळेबोजवीतसे ॥ मन्दकासीशहवीलासे ॥ मीचवरुषेसरस्यती ॥ २० ॥
श्रीधरलुणत्रीभुवनजननी ॥ ब्रह्मानदपंददायेनी ॥ भारतरचमाये

प०
१

थुनी॥ सुरसवदवीमागुणे॥२१॥ देसीकराजाब्रह्माम॥ लीलावीरहीस्य
 नंदकंद॥ त्याचिचरणारवीदंस्सुगंध॥ लेथैमीलीदहोइनमी॥२२॥ उत्तर
 वीज्ञानगोदावरी॥ जनुभवकळादक्षणापारी॥ मध्येभीमारथीसुंदरी॥
 ब्रह्मानंदेवाहातस॥२३॥ भागीरथीकीभीमारथी॥ ज्यात्रीभुवनीवी
 रव्यातमीरवति॥ यालागीपुडलीकवरदप्रीती॥ जाद्वयेवस्तीकरीत
 से॥२४॥ जेदक्षणाकां हारावते॥ पदरीचीत्रीभुवनीकीली॥ जेथेवीराजे
 पाइरंगमुती॥ भीमारथीतीरीनदा॥२५॥ त्यापदुरगक्षत्रीनीश्रीत॥ ब्रह्मा
 नंदयेतीसमाधीस्त॥ जेवेदेतसातसुखंत॥ महीमात्याचानवर्णवी॥२६॥
 बंदुकळदेवलनीश्रयेसी॥ जोमाहाराजमंपुरवीलासी॥ मनीमल्लमर्द
 नःककासवासी॥ स्यांनदवासीनगदास॥२७॥ वैरागीत्तुरगीबेसला॥
 बोधरवडगहातीधरीला॥ जंथीगीवीलसज्ञानकका॥ मोहालसोदवाची
 शक्तीदे॥२८॥ लंडीताबरेपरमतेजक॥ कीउगवलेमार्तडमंडक॥ मणीमल्ल
 परमकुटीलरवक॥ इकसहीतमदीले॥२९॥ शतकुभेप्रभेसमान॥ उघले
 भावहराद्रायुर्ण॥ ग्रथारभीमणीमल्लमर्दना॥ प्रेमभावेवंदीले॥३०॥ जे
 करवीरपुरवीलासीनी॥ आदीमायात्रीजगत्रजननी॥ तीच्याबोधेकरे
 नी॥ तदद्याकाशीउगवला॥३१॥ जालावण्येनृत्याचाररीला॥ मनोरथपु

रातक कलम लता ॥ शक्र नंद वीधी सवीता ॥ जीये करी ती आराधन ॥ ३२ ॥
 भेदको लहार सुरसंकारके ॥ नीज ज्ञान भूत दायिके ॥ श्री धरत न्हिके
 लुके ॥ वीस गाँघई जापु लय ॥ ३३ ॥ पाजे नीया प्रेम पान्हे ॥ बोलवी पांड
 व प्रताप वचना ॥ तेजादी माया वीष्णु ललना ॥ ब्रह्मानंद देव दिती ॥ ३४ ॥
 वंदु तो दक्षणके दार ॥ रत्नाच कर सी प्रताप सुर ॥ करी देत्याचा संकाराद
 क्षण देसी पातला ॥ ३५ ॥ जो भक्त सै म्ये सीतळ ॥ देत्यासी भासे प्रकयक
 ठ ॥ रुषी सुर नर सकळ ॥ पद कमळ वदी ती संदा ॥ ३६ ॥ ज्ञान सत्र कथा
 भारती ॥ नवरस जंने त्या देवती ॥ अलंकार भोजन संतपती ॥ परम श्री
 ती बेसले ॥ ३७ ॥ मुळ भारती कथा विद्यास्य ॥ हरवक जाला तिथे गण
 श ॥ तिथे म्याग्रथ कलाहार ॥ व्यर्थ कास बांधे ईजे ॥ ३८ ॥ व्यासवाल्मी
 क कवी श्रेष्ठ ॥ कवी गुरु गौतम बालरु ॥ पूर्वीचे कवी सते वरीष्ठ ॥ मही
 मा आनंद लतयाचा ॥ ३९ ॥ कळ युगी जाले जसेत ॥ वर्तमाने जालासन
 स्त ॥ पुढे होणार जेनी श्रीत ॥ दिर्घदंड वत समस्त ॥ ४० ॥ ब्रह्मानंद पुत्र श्री
 धर ॥ यासी आते बोलती कुराळ ॥ सांडुन जाता सर्व पाळहाळ ॥ बोलिभा
 रतरसाळ ॥ आदी पर्वी पासुनी ॥ ४१ ॥ आधीचु भारत ग्रथ थोर ॥ तो लु
 बालसी ध्वं नील गुह्यार्थ ॥ तरी अबकान कळे यथाथ ॥ कथास मस्त

अवधारी ॥ ४२ ॥ ब्रह्मानंदपुत्र श्रीधर ॥ सकळाकवीसंताचाकीकर ॥ साक्षात्
 गद्यालुननमस्कार ॥ जेणसांदरपरीसाजाते ॥ ४३ ॥ उग्रश्रवालोमहर्षणी
 सौनीकादीकाजापारमुनी ॥ सुतासीपुसतीनीमीष्यारंणी ॥ भारथनी
 रोपीजाजाते ॥ ४४ ॥ जेवेंकुठनारायेण ॥ तोचीजावतारळाकृष्णदेव
 पायेन ॥ तणेराहब्रह्मसाधुन ॥ भारतसारकाठीले ॥ ४५ ॥ साटीलक्षमा
 हाभारत ॥ देवलोकीअर्धदोष्टलेयथार्थ ॥ पचदशालक्षगोडबहुतापी
 त्रुलोकीठवीले ॥ ४६ ॥ पावणेचवदालक्षसुरस ॥ गर्धवलोकीठवीले
 स्यामीव्यासे ॥ सवालक्षमणुगाव ॥ मृत्युलोकीठवीले ॥ ४७ ॥ मनुष्या
 येजांगगतप्राण ॥ आत्माआयुषीबहुतवीध्न ॥ कपाकुसत्येवंती
 मदन ॥ मथीलसुरसकाठीले ॥ ४८ ॥ तेजन्मजयेकरीतश्रवण ॥ व्यास
 सीष्येवैश्यपायेन ॥ तणेसागतसंपूर्ण ॥ मगप्रगटलेजगतीवरी ॥ ४९ ॥
 हरीवंशासमवेत ॥ जावयेसवालक्षभारत ॥ ब्रह्मदश्वाहीकथाजा
 न्दत ॥ स्वर्गिसागेनीरजरा ॥ ५० ॥ असितरुषीवीरव्यात ॥ तोपीत्रुलो
 कीहेवर्णीत ॥ यक्षराक्षसवीदजाधरसमस्त ॥ शुकमुरवेश्रवणक
 रीती ॥ ५१ ॥ मनुशालेकीसर्वज्ञ ॥ जन्मेजयाससागेवैशापायेन ॥ त्या
 माजीआख्यनिपावन ॥ गीतासनुसुजाणादी ॥ ५२ ॥ स्वयंबोलीलास
 तीवतीसुत ॥ भारतीराहकुटुंबणीत ॥ आठसहस्रआठशेत ॥ सरंव्याने

मस्तभ्याकेली ॥ ६४ ॥ त्यातमीमानीतोयेथार्थ ॥ शुक्रजाणेतोयेथीचाअर्थ ॥
 संजयेचतुरबहुत ॥ जाणेकीकनिषेपे ॥ ६५ ॥ अर्थमनासआंगीत ॥ हेरंब
 चपलत्वेलीहित ॥ अणोनीकुठआभुतव्यासेघातली ॥ ६६ ॥ ठाईठाई ॥ ६७ ॥
 आसोकशांभेकावीचीत्र ॥ कुरुक्षेत्रीदीर्घक्षत्र ॥ जन्मेजयाआचरंता
 परमपवीत्र ॥ सीधीनपावेसर्वथा ॥ ६८ ॥ अतसेनउग्रसेनभीमसेनहेज
 न्मेजयाचेबंधतीघेजन ॥ सकळपापपत्येतयाआघीन ॥ रायेकेलसे
 त्रीचे ॥ ६९ ॥ तीहिदेवश्रुतीचासुत ॥ सारमयेदुरहोतक्रीडत ॥ आन्याय
 नसताकीचीत ॥ दंडप्रहेरसाडीला ॥ ७० ॥ तोरुदनकरोतमातेसीसागे ॥ ये
 शीराजसभेसीपातलीवेग ॥ नयेअनिलवेयेसगे ॥ दवडीलीनीतधर्मप
 हनी ॥ ७१ ॥ राजाविचारीबंधुसो ॥ आन्यायलीगदंलाआगास ॥ बोलावया
 गेदवीसनाहसहसापुटेने ॥ ७२ ॥ श्रुतीचेलेशापवचन ॥ सीधीनपवे
 लुसायेत ॥ राजाहोउनीउद्दिग् ॥ म्हायेप्रतीचालीला ॥ ७३ ॥ अतश्राव्या
 ल्याचासुत ॥ सोमश्रवाज्ञानीआन्दुत ॥ त्याचेहातेनृपनाथआंशु
 लसत्रते ॥ ७४ ॥ धींभ्येरुषीपरमपावन ॥ त्याचेत्रीष्येतीघेजन ॥ वे
 दआरुणीउपमान्ये ॥ आज्ञापीतगुरुज्ञानीत्याते ॥ ७५ ॥ पांचाकरवं
 डाजाउनी ॥ केदारआणीबाधुनी ॥ असेअंकोनआरणी ॥ पाणीनेहता
 फयाते ॥ ७६ ॥ वाटसफुटताकेदार ॥ नमकेमृतीकापाषान ॥ आनुमान्य

आबुबेघालुन आपुले शसीर ॥ बहुत दीवसनी जला ॥ ६६ ॥ जाले काये श्री
 ध्ये वश्यासी ॥ मणोनी धोम्ये पाहु जाला त्यासी ॥ सद्दीत होउन मान
 सी ॥ त्दई धरीला सप्रेमे ॥ ६७ ॥ मणो त्तु धन्ये गुरुदास ॥ आश्रय सर्वपा
 वेनी देषे ॥ प्राज्ञा ज्ञान वीराष ॥ होवाढते तु साठारी ॥ ६८ ॥ आता दुस
 रासी ध्ये उपमान्ये ॥ लो करीता जाला गोरक्षन ॥ धर्मारन्याते नेउन
 गोश्रुषा करीतसे ॥ ६९ ॥ जाले दीवस बहुते ॥ धोम्ये उपमान्या पुसत
 वाळका शरीर रक्षणार्थ काये उपार्ये करीतोसी ॥ ७० ॥ येरु मणो भी
 क्षाने जासे जीत ॥ सद्गुरु मणो हीनीसी दय थयि ॥ संगदुस आर्थे छा
 वेसत्य ॥ जान्न तरी च पावेत्ता ॥ ७१ ॥ येरु मणो आज्ञा प्रमान ॥ मग आर्थ
 भीक्षा देत जाणुन ॥ पक्षे मास लोटता पुणे ॥ गुरु पुढती आज्ञापी ॥ ७२ ॥
 मणो वछा जाब चक पणे ॥ भीक्षा जाब घीच जासा सदेणे ॥ उपमा
 न्य जावश्ये मणो ॥ आज्ञा प्रमान वतते ॥ ७३ ॥ दुसरे ने भीक्षा करीत
 गुरु ते ही वज्जति समस्त ॥ जेना सीपी उसी बहुते ॥ द्वीवार भीक्षानमा
 गत्तु ॥ ७४ ॥ जावशे मणोनी लोभक मार ॥ वनी धेनु चारी नीराहार
 बहुपीडिता सुधा वैश्वानर ॥ सेवी गोक्षीर द्रोण भरी ॥ ७५ ॥ गुरु मणो
 उचीरु केले ॥ थजासी नाही कदा घेतले ॥ मग ते ही सी ध्ये वज्जिते ॥ लोके
 ष तीरस्कार नमानुनी ॥ ७६ ॥ मग वछ दुग्ध पीता वीषत्र ॥ भुरविचागके

फेस ॥ पान करीता का पेस दीसी चढे पुढती ॥ ७७ ॥ गुरुतायाते पुसत ॥ यसव
 तुले सागत ॥ आचाय मणे पातक बहुत ॥ पान करीसहसाही ॥ ७८ ॥ अवश्य
 मणे उपमान्ये ॥ मग आर्क वारुची ककाठुन ॥ पान करीत द्रोण भरोन ॥ गेले नये न
 वीशेतय ॥ ७९ ॥ धेनु आणी ताग्रहाला गुन ॥ कृपात पडला उपमान्ये ॥ गुरु मणे प
 रमस हीन्ये ॥ वाळक काय जाहला ॥ ८० ॥ गुरु परमसरद दीत होउनी ॥ बहुत हीडे
 धोरकाननी ॥ बह्ण उपमान्या येउनी ॥ भेदे मजरुने हाळा ॥ ८१ ॥ तवता कृपा
 तुनी तातडी ॥ गुरु शोड हाव फाडी ॥ स्यामी पजयेथुनी काढी ॥ अती आवघडी
 पडयेले ॥ ८२ ॥ तेथे गुरु आले ते आवेश्वरी ॥ मणे बह्ण भयेन धरी ॥ आस्मी
 ना देवाचे स्तवन करी ॥ कृपालु अवरी करातीले ॥ ८३ ॥ स्तवनासरीसे दोघे
 येती ॥ आपुप आणे नदेची होती ॥ यत मणे न भक्षी कळती ॥ सगु प्रतीते
 दिता ॥ ८४ ॥ देरवोनीनी कर गुरु रसा ॥ आस्मी न देव पावले हरुषे ॥ दिव्य द्रवी
 देउन त्यास कृपा बोहर काढीले ॥ ८५ ॥ प्रसन्न होउनी लेक्षणगी ॥ वरदे ते आंन
 दानी वेद शास्त्रे सपन्न होउनी ॥ आनुभवसाननी पुणही ॥ ८६ ॥ रीधीसी धी
 तुझे धरी ॥ बोक गती आहोरात्री ॥ तुझे दर्शने पै धरत्री ॥ उधरती लु जीव
 ७ बहु ॥ सेवटीस्य छे देह शिल मरण ॥ पावसी हरी पदनी वर्ण ॥ असे बोलु
 न दोघे जण ॥ अर्त ध्यान पावले ॥ ८७ ॥ यावरीती उपमान्या धरी जागने
 सगुरुचे रण ॥ लेणें तैसेच वर देउन ॥ आश्रमा आपुल्या धाडीला ॥ ८८ ॥

प०
४

प०
४

यावरी त्रीतीयेसीष्ये वेद सत्य ॥ लेणे गुरुसेवाके लीबहुत ॥ जाणो गुरुचे
 मनोगतपूर्वी आर्तसर्वही ॥ १० ॥ गुरुसी प्रीयेते आचरत ॥ नसागताजीवी
 येजाणत ॥ केलेलेकीनमीरवता ॥ भीअवीत शरीरसवे ॥ ११ ॥ मात्नीयाही
 मरण ॥ नसाडीमर्यादा भजन ॥ आपली तनुमनदान ॥ वरकडतेथेका
 यसे ॥ १२ ॥ अग्रापासुन मुक परसेत ॥ युद्धदंडगोडबहुत ॥ तैसाभजन उल्ला
 सत ॥ दीवसेदीवस आगवा ॥ १३ ॥ गुरुहुनई श्वरभीन्न ॥ जैसेकल्लीनगि
 लीया प्राण ॥ गुरुसेवा परममानुष्यन ॥ मंत्रपुण गुरुनाम ॥ १४ ॥ देरवान
 सेवाधोमेरुषी ॥ आत्यातलोषलाप्रानसी ॥ आकीगुणलयसीमस्त
 कीहस्तोठवील ॥ १५ ॥ सर्वज्ञ आणी आणवर्त ॥ रूपवती आणीपती चत्ता ॥
 सभाग्ये आणी उदारत ॥ हेतों श्री भुवनी दुर्लभ ॥ १६ ॥ सभाग्ये पुत्रपी
 त्रभक्त ॥ शास्त्रज्ञे आणी वैराग्य युक्त ॥ प्रसजानी रापक्षचीत ॥ हेतवदुर्ल
 भ त्री भुवनी ॥ १७ ॥ गुरुपडिल आणी उदार ॥ वीष्ये प्राज्ञावत भावी कवी
 षस ॥ इरा आणी लोची परीस ॥ हेदुर्भक्त त्रि भुवनी ॥ १८ ॥ आसो संतोषोनी
 गुरुनाथ ॥ वेदशीष्यासी आज्ञा देत ॥ सुखोवच्छा आश्रमातवरीस ॥ जा
 वानी नादये थावीधी ॥ १९ ॥ सतंती संपत्ती दीव्य ज्ञान ॥ हो प्राप्त तुजलाग
 न ॥ यावरीतो आज्ञा घेउननीज ॥ आश्रमासीराडीत ॥ फवतेणेकेलेती
 येसीष्ये ॥ त्यासी पुत्राहुन वीषस ॥ गुरुगृही भागीले कुत्रा ॥ लुणोनीसेवान

सागेत्या ॥ १०१ ॥ तने उक्तं क नाम सीष्ये जाण ॥ गृही ठे उ न र क्षण ॥ ज न्मो जं य
 ये मं त्री जा उ न रु त्वी ज जा त्वा वे दं ते ॥ १०२ ॥ मा गे भा र्ग्य ता रु षे य रु प व ती ॥ का मा न
 वे ॥ आ ह क लि चि ती ॥ प्रा र्थी ती जा त्वी उं त का प्र ती ॥ म ज प्र ती भो गी तु ॥ १०३ ॥
 मी गुरु तु त्त्रे गुरु गृ ही णी ॥ व च न मा स्ये ये वे ड म नी ॥ ये रे उै क ता कं णी ॥ वी
 दे धा लु न बु जी त ॥ १०४ ॥ ह री स्म रो न्दे र वा ॥ ल णे तु मा ता बा क क मी ॥ म नी भा
 वान पर म दः ख ॥ पर ता गे लो उ ठे नी ॥ १०५ ॥ भु ज गा व री न धा त्वा वे हा त ॥ उ डी
 न दा का वी आं गी त ॥ ति सा पर सं ती भा वं त ॥ त री तो ना रा ये ण न र न वे ॥ १०६ ॥
 रु प व ती स भा ग्ये उ दा र त रु ण ॥ ये का ती प्रा र्थी चि ये ये उ न ॥ ज्या चा वी का
 र न पा वे म न ॥ तो ना रा ये ण न र न वे ॥ १०७ ॥ ये कां त व नी य क र्ता फी र त ॥ मा हा र
 ज त्ते हो हे दे र व त ॥ पा ये ड क कु न पुं डे जा त ॥ तो ये ना रा ये ण न र न वे ॥ १०८ ॥ म
 नी ज ये वा स ना क्ष ये ॥ सर्व इ द य क् स र स द ये ॥ रा व रं क स मा न पा हे ॥ त
 री तो ना रा ये ण दु स र ॥ १०९ ॥ वि द जा श्र मा आ त्मा पर तो नी ॥ ज्ञान द्र ष्ण क क ले
 वर्त मान ॥ म णे हा ई श्व र के व क पु ण ई द्री य जी त नी श्र ये ॥ ११० ॥ गुरु क पा ज्ञा
 णी शा स्त्री द्र ष्ण ॥ ब्र ह्म वे ता स क र्म रा हा टी ॥ त री स क के ती र्थे भे दी ये ती त्वा
 न्या जा णी जे ॥ १११ ॥ वे द उं त क ध री ला व्द द ई ॥ सर्व सु ख पा व सी गृ ही ॥ आ ता
 स्थ स्थ का प्र ती जा ई ॥ त व तो का ये वो ल त ॥ ११२ ॥ स णे का ही गुरु द क्ष णा ॥ म ज
 मा गा वी सर्व ज्ञा ॥ श्र ये सी पु से तो रु षी जा णा ॥ मा ग का ही ई षी त ॥ ११३ ॥

(11)

ठोकाही गुरुदक्षणा ॥ मजसागावी सर्वज्ञा ॥ स्त्रीयेसीपुसतोरुधीराणा ॥ मागा
 ईछीत्ता ॥ १५ ॥ मणोपुष्यभुपाकाची गृहणी ॥ दीव्यकुडले तीचे कणी ॥ तेजाणुने दे
 र्चवथेदीनी ॥ मांगत्म कर्णी लयावया ॥ १६ ॥ ते कुडले रवीसम द्येती ॥ ईछीत्ते
 वेळे आमृत श्रवती ॥ येरेचा किल्ला त्वरीत गती ॥ मार्गी वराभेदे र्वाला ॥ १७ ॥
 त्यावरी येक पुरुष देखाता ॥ तेणे गोमये दीले त्यावेळा ॥ मणो हेसी वेवाळा
 येरतत्काळ भक्षीले ॥ १८ ॥ मुत्रलावीले वदनी ॥ त्यासी वदन करोनी ॥ गुरुआ
 पोसका करी मकरणी ॥ कोणाची हीचालेना ॥ १९ ॥ पुढ्याली लवेगे करोन ॥ ल
 चिले घोरपरम विपीन ॥ पावोन पुष्यराजसंदन ॥ तवकोठे काहीने देनवे ॥ २० ॥
 बाहेरजाता परतोना ॥ नीके तननिदीसे गृहणी पुर्ण ॥ मणो वरुची दंडा
 से वदन ॥ पाद प्रक्षा कने करीवेगी ॥ २१ ॥ मग शूद्र होउनी पुढती ॥ प्रवेवालांनी
 केतना प्रती ॥ तवदेखाती जेसी पार्वती ॥ सर्व लक्षणी मंडीत ॥ केले बहुत
 स्तवन ॥ सागी तले सकळ वर्तमान ॥ मणो गुरुगृहणीने पुर्ण ॥ कुडले तुसी
 मागीलती ॥ २२ ॥ भुपाक जाते वरुन ॥ ही जतोषवीला कुडले देउन ॥ मणो
 हे कुडले अमोले पुंणी ॥ तक्षके हे मागीलले ॥ २३ ॥ परीम्यादी घली नाहीत ॥ ते तु
 जजाती ॥ तरी मार्गी संभाकी बहुत ॥ तक्षकसी चोरीले येकदा ॥ २४ ॥ पुष्यराजस
 पंतु धान्ये ॥ आजीपीडीपीत्रुयेत सपादुन ॥ उतक जाते वरोन ॥ राहिला होता
 तदीवसी ॥ २५ ॥ तवकेशामुक्त होउन ॥ वाढीले ही दीव्यपात्र ॥ परीक्षणभरी

त्नागलापुंठी ॥ परयुषितपूण सहजची आले ॥ १२५ ॥ आत्ता के रांप उलागजे
 न ॥ रुषी झणेन जे वीपुर्ण ॥ राये कोपोनी श्रापीला जाण ॥ तुझे सतान नवाटे ॥ १२६ ॥
 राजा वीचारुन पाहात तव केशे देखिला आब्जात ॥ आधो वदन रवाले वीलो
 कीत ॥ पती उतरने दी काही ॥ १२७ ॥ मगतो षवीला बाभूषा ॥ केले तत्का कशापमे
 चन ॥ येरु झणे गुरु भक्ता षयुणी ॥ शाप बधन बाधीन ॥ १२८ ॥ मगो नीचे तलीही
 शांरव ॥ पुढती करोनी शुध पाक ॥ पीडपी त्रये ज करोनी देखा ॥ मगतो उत्तक बो
 छवीला ॥ १२९ ॥ तो गुरु भक्ता वरी नीर्दोष ॥ यरना गिमान तीजे सेवीस ॥ दुसरीया
 चगुण दोष ॥ द्रुहीन पडे जयाचीया ॥ १३० ॥ राजा धिगुन उत्तकरुषी ॥ आता आला
 पवन वेग सी ॥ चीला बाढमान निमणे पडे पाहातसे ॥ १३१ ॥ तोय कपक्षी पाठी
 सधावत ॥ उत्तक जाला त्रुषा कांत ॥ वापीचे तीरीठे वीत ॥ दीव्य कुडले ते ध
 वा ॥ १३२ ॥ उत्तक प्रासीत उदके ॥ लोक कुडले जे ले तक्षके ॥ यरुपाठी धावे तव
 के ॥ तव तो भुमीत प्रवशात्ता ॥ १३३ ॥ तव काळुड उतो रवाणत ॥ वरोनी वीलो
 की ॥ विबुधनाथ ॥ होउनीया कृपा भरीत तव जरी परीत तत्काच्छ ॥ १३४ ॥ धिरेसी
 छीद्र पाउ नसवेग ॥ करोनी दांचीला मोकळ मार्ग ॥ उत्तंग प्रवेस लानी संकः न
 सावरीत तयाले ॥ १३५ ॥ नाग भुवन देखे आभुता ॥ पंसीणी नारी वीरा जीत
 बाभूषणत क्षकास धुडीत ॥ नभीये नीशक येक ल ॥ १३६ ॥ तव देखा विधान वीधा
 कृष्णे देखा दारा कांतता ॥ द्वादश धाराच कपाहता ॥ द्वादश पुत्र षडकुमार ॥ १३७ ॥

प०
६

प०
६

ला

१३७

(13)

तवयेकदेरविलाहापुरुष॥ हणेस्तवीवेगेइद्रास॥ तणेस्तवीस्ताआमरेश
 श्वतआश्वदेरव॥१४१॥ तवअर्पुववर्तले॥१४२॥ आश्वचेकर्णफुकीनयेनी
 उवाक॥ उकतीतेचक्षीणी॥ धुरभरलापातकभुवनी॥ चडफडीतपादोदर॥१४३॥
 तक्षकभयाभीततेवेका॥ कुडलेउतंकाप्रतीदीघती॥ हणेमजसकस्मातसा
 पडली॥ तुमचीहणोननेणेमी॥१४४॥ पुरुषहणेउतंकाहागेन॥ पकवेगेआ
 श्वावरीवैसान॥ येरेतोपुरुषवदोन॥ वेगेवैसेतुरंगी॥१४५॥ चतुरर्थदीव
 सीतोहीजजाण॥ पावेजेवेगेवेदआश्रमा॥ कुंडलेदेउनीरामा॥ संगदुर्गति
 तोषवीली॥१४६॥ वेदेददईघरीलाउवेका॥ हणेमार्गिकायेदेरविलेकीतु
 क॥ येरुहणेतुस्यामीरसक॥ नानापरीसभाकले॥१४७॥ परीभेटलेतेकोण॥
 सागावेहेकपाकरोन॥ गुरुहणेदृषभातटपुरुषजाण॥ जैरावतावरीइद्रते॥१४८॥
 गोमयेतुजभक्षीवीलेवीषस॥ तोचोजाणसुधारस॥ तरीसर्पभुवना
 होननीदाष॥ वीसरहीततुआदशरी॥१४९॥ क्षपणीकतोक्कीसत्य॥ तुजवे
 सनीपाडुपाहात॥ परीपुण्यसीकतुगुरुभगत॥ तुजस्पर्शनकरवे॥१५०॥ धा
 तावीघातादेरविलाहेशणी॥ कृष्णश्वतदोरदोही॥ तेदीवरात्रजैषगुणी
 देरविलेनयेनीतुवाकी॥१५१॥ हादशधारदेरविलेचक्र॥ परीहादशामेघच्युड
 तजपार॥ देरविजेषटकुमार॥ शारुतुतचीपै॥१५२॥ पाताकीपुरुषदोष
 जण॥ आस्यतोवीकरवेहीमुर्धाना॥ तणेतुसीसाहेताकरुन॥ येथवरीजाणीले

भगवन्तकघरोनीयात्ददर्श ॥ सुणोस्य आश्रमाप्रतीजारी ॥ तु सर्वदा होई वीजई ॥
 हुतसुरव हे भोगीक ॥ १६४ ॥ आश्रमा आला उंतक ॥ परी तक्षके भोग वीले दुरव ले
 आठउन देरवा त कमकी वी प्रते ॥ १६५ ॥ मगजा उनी कुरुक्षत्री ॥ भेटला जन्म जये
 नेरे साप्रती ॥ सुणो शार्पशास्त्रकरोनी पवीत्र ॥ पीत्रुसुठ घेईका ॥ १६६ ॥ परीक्षी
 तीच्या प्राण ॥ घेतला तक्षके न लागला क्षीण ॥ जैसा जन्म जया क्षोभउन
 सर्पक्षत्रमाडले ॥ १६७ ॥ शिवरीचवन भार्गवाचा पुत्र ॥ प्रतीती नामे पवीत्र
 परमस्यंतत्र ॥ करुनामरुषे श्वर ॥ त्याचि पोटी जन्मला ॥ १६८ ॥ त्याची प्रीया प्र
 विन पत्नींणी ॥ रुपवतीचा त्रयवंगी ॥ ते आश्रमी आसलां कामी ॥ सर्पइशे
 जाहाला ॥ १६९ ॥ तीचे आकी गुण कुण ॥ रुरु करीत दीर्घ वीलाप ॥ तीचे आ
 ठउन गुणस्यरुप ॥ बंदेन पोटी आक्रोश ॥ १७० ॥ मणमीत्रपुत्रा रुपवावता ॥ उठ
 वीये वटीला वण्ये सरिता ॥ म्याजा इत असैल सुकता ॥ पालठे देनि ॥ १७१ ॥
 सांघुसंत देव ब्राह्मण ॥ मातापीता गुरुजाण ॥ यांचे केले आसैल भजनत
 री प्राणपर तोईयेचा ॥ १७२ ॥ आयाचींत दुर्बक ब्राह्मण ॥ पीडला बहुतरुने
 करोन ॥ त्याचे केले आसैल रुणमिचन ॥ तरी प्राणपर तोईयेचा ॥ १७३ ॥
 दीपनपर देसी रोगीक्षके वक ॥ त्याचा केला आसैल संभाक ॥ मीथ्या
 भाषन ॥ बोलतारवक जरीगे रगाउठेनसे ॥ १७४ ॥ आनाथ प्रेत आग्नीसं

५०

५०

स्कार ॥ तरुणदरीयाचे लंभसाचार ॥ साष्टेकेला आसे लनी धीर ॥ तरी
 प्राणपर तो ईचा ॥ १६२ ॥ तरुस्त्रीयेचे प्रेतघेडेन ॥ रुदन करी घोरवनी ॥ तव
 देवदुतगंगनी ॥ वीमानी बीसुनी ऐकती ॥ १६३ ॥ तेही वीमानगती स्वडुन ॥ पा
 हाते जा लयेक क्षण ॥ करुणावाद ऐकोन ॥ त्वदई त्याचे कबळीले ॥ १६४ ॥
 परोपकार परमपुण्य ॥ सतासाजये वचन ॥ मीत्र आपुल्लामीत्रनंदन ॥ प्रार्थुन
 प्राणआणील ॥ १६५ ॥ सावध जा लोपंशोणी ॥ रुतुहर्षणमये गंगणी ॥ दे
 वदुतचे चरण धरोनी ॥ तवग करी लणक्षण ॥ १६६ ॥ बहुलग्रथकासया
 श्रवण ॥ सारासार वीधारपुण ॥ आद्य श्लोकांतरागेन ॥ निगमागम
 गुत्येजे ॥ १६७ ॥ परोपकार हे पुण्य असुपा ॥ रपीउते महदपाप ॥ अपुजेनयेन
 पुणरूप ॥ ह्मकेसरहित पराचे ॥ १६८ ॥ जापणासमान वीस्व पाहात ॥ पराचेम
 दजती सलोषत ॥ परकेसव्य कुकनीत ॥ परोपकारी पुरुषते ॥ १६९ ॥ धीगस
 पती धीगज्ञान ॥ धीगवीद्या धीगअभीमान ॥ पिराकोरेवरी ल्यावीणे संपत्ती
 वीधवानी जते ॥ १७० ॥ संकटीपडता प्राणी ॥ पाटी घाली कृपा करीनी ॥ केले
 सुकृत नवदेवदंनी ॥ परोपकारी पुरुषती ॥ १७१ ॥ परोपकारे वीणनरा ॥ पस
 वतसंभारी साचार ॥ लेले ईला श्रगार प्रेतासव्यर्थकेले ॥ १७२ ॥ तेयाना
 रुदहीडतो ॥ जैसे दहनार्थे चालवीले प्रेत ॥ पुढवाद्ये वाजवीत ॥ तिबी
 लोव्यर्थससारी ॥ १७३ ॥ रुकलण धन्यधन्य ॥ देवदुत लुमीपावन ॥ लुम

चै चरणावरोना देहसाऽणे होमासे ॥७७॥ आसा देवह तगेले तेथुन ॥ आश्र
 मा आत्नीया प्रीया चै उन ॥ परीसपीचा अपराध जाठ उन ॥ लळमळीरा
 त्रदीवसा ॥७८॥ करुने सोडून जानु कान ॥ हस्तीलो हृदइसच कचे उन
 सर्पमारी सोधुन ॥ वारुके बीके सर्वही ॥७९॥ करीत सर्पमकार दुंदुभी
 नामे आजगर ॥ बरीघाली ला दुंदुप्रहर ॥ लवतो काय बोलीला ॥८०॥
 मीपुर्वी होतो वीप्रारवग प्रामे मुनेवर ॥ म्याकरोन वस्त्राच वीरवार सा
 घसंलासंभे इसावीले ॥८१॥ भयाभीत व्रांमण ॥ पळाला जपध्यान सो
 डून ॥ हासीनल सकळ वाषये जन लेणे शर्युने यामज सर्पकेला ॥८२॥ को
 पीतपीसाधुराव ॥ बकीक प्रति कीत हा हानुभाव ॥ यासीवीनोद करीता
 आपावकदाकके चुकेन ॥८३॥ तरातरु अविधारी ॥ सर्व लुमजनमा
 री ॥ जन्मे जयाचे क्षत्रीसंकार सर्पी ॥८४॥ लरुचे दर्शने साचार
 उधरलातो आजगर ॥ दीव्येदह पावोनी सत्वर ॥ स्वर्गाप्रती पावला ॥८५॥
 मात्रुणापेकरोने देखायागीजकी तील हृदशुक ॥ सुतासंमणे सोनीकक
 आसाग सुरसते ॥८६॥ दक्षाच्या कन्या तत्वता ॥ कश्यप रत्रीया कद्रुवे
 नला ॥ लावणे रवाणीपती बृता ॥ परीम छरदो हीमधे ॥८७॥ सेवेने लोष
 कीला भरतार ॥ देत कश्यप दीव्यवर ॥ कद्रुसंमणे लजपुत्र ॥ सहस्रयेक हस्तीक
 परमबकीक दोधे जन ॥ वैनते होतील नदन ॥ दोघासीदेउने रतदान ॥ कशे

प०
६

थी

प०
८

१०८

पगेला आंनुक्षण ॥ १८५ ॥ येथाकाकी कद्रूवे ल्हाकी ॥ सहस्र आडे प्रसवली ॥
 दीव्येते जो मय आग की ॥ वीनता आडे दोन प्रसवे ॥ १८६ ॥ होता पाच शतसे व शर
 सहस्र आडे उत्तडले सत्वे ॥ जन्मले घोर वीरवार ॥ भये कर धु धु कारते ॥ १८७ ॥
 वात्रा वासुकी तक्षक आही ॥ ककेटिक जैरावती पाही ॥ मणीमें कपत्रादी सर्व
 ही ॥ काकी येक बळ परंडक ॥ १८८ ॥ कद्रूवे वानपत्रा ॥ वैना तात कमकी परमची
 ती ॥ दीवसन भरता हस्ती ॥ आंड येक फो डी येते ॥ १८९ ॥ लोचरणा केडे आर्धा
 शरीर ॥ नीपजले तो ही चसा चाना ॥ रुधीर मान मयता म्ना ॥ लवथ वीतन ध
 रवे ॥ १९० ॥ लोमाहारा जगारुण ॥ मालिवाले शाप वचन ॥ दीवसन होता पु
 र्ण ॥ आंड फो डी ले तरेने ॥ १९१ ॥ जिन्ये हेस फो डी ले आडे पाही ॥ तीचे चंग्रही
 दासी होरी ॥ सहस्रे आयेंने कदाही ॥ तुज पुढका न्हवेची ॥ १९२ ॥ वचन अंक
 नी धारी ॥ दुसरे आड जलन करी ॥ सहस्रे वर्षा वरी आपे आप उलेले ॥ १९३ ॥
 त्याल जन्म लसुर्पण ॥ सोडवील दासी पाणा पासुन ॥ करील त्र्ये लोकेपे
 पावन ॥ वीष्णु वहन होईलते ॥ १९४ ॥ जैसा जन्मला आरुण ॥ आरुणत वर्षा
 दे दीप्ये मान ॥ सुर्य रथी सारथी होउन ॥ आख्यापी आचक वेसला १९५
 मग दुसरे आंड नीगुडरुखानी ॥ ठेवी वेनता वेल्हाकी ॥ यावरी कद्रू
 येके काकी ॥ कापटे धरोन बोलत ॥ २०० ॥ उच श्रवा नयनी ॥ पाहोच
 ल्हादो धे जनी ॥ भगसुय जि वकी ये उनी वीलो की त्या जाहाल्या ॥ २०१ ॥

शुभ श्वेत तेजाळ ॥ उध धीमधीनी नवनीतगोळ ॥ शंशाक बंधु तो नीर्मळ ॥ वे
 ग प्रबळ तयाच ॥ २ ॥ त्या आश्वतमाची प्रतीमा ॥ नीर्मनसके कमळ जन्मा ॥
 ज्याची यायोगाची सीमा मनासही जाक केन ॥ २०३ ॥ शोनीक सुतानी धारी ॥
 उचै श्रवाकै साज नमला समुद्री ॥ सुतसुगे जा बधारी ॥ चरी त्रत्याचे कीचीत ॥ २०४ ॥
 इद्रासगुरुखाव जेचा दोष ॥ बरी दुर्वासशापवी शेष ॥ तेणे सर्ग संप तीनी शेष ॥
 समुद्रात पडीयेली ॥ २०५ ॥ सर्व वीदशासहीन ॥ पंजोन्दवागेले शरण ॥ मंगळ
 सासमवेत मीकेन ॥ वेकुठसपातले ॥ २०६ ॥ बहुत करीता न्तवन ॥ तोषला
 पक्षाक्षीर मन ॥ मणेदै त्यास साथे करेन ॥ समुद्रमथन करालु ही ॥ २०७ ॥
 जान्याक्रेचे प्रसंगेसी ॥ धकेट कामसगाव देत्यासी ॥ त्यावरी तेगवरासी अव
 लवती लुथोरकार्य ॥ २०८ ॥ तेथे मी तुमची पाटी ॥ सर्व स्थरक्षीन जगजेटी ॥ असे
 अंकतागेक्षीत्रीदशाश्वरचालीते ॥ २०९ ॥ आत्मकार्यसाधावयापुर्ण ॥ वळीच्या
 धराये सहस्रनयेन ॥ वीरोचनसुतसमान ॥ बहुतकेलातेसमरी ॥ २१० ॥ इद्रमणे
 क्षीराब्धीमंथुन ॥ रत्नेकाटावीसंपुर्ण ॥ समचा आमचावीभाग समान ॥ चलाक
 साचेह ॥ २११ ॥ आवश्ये मणे प्रल्हादपौत्रे ॥ देवदावन जालेयेकत्र ॥ वीधो मणे रवी
 अवक्र ॥ मद्राचक पाहीजे ॥ २१२ ॥ सहस्रयोजने भुमीमाझारी ॥ येका दशासहस्र
 रुषे श्वरी ॥ बहुत प्रयत्नेकेले सुरासुरी ॥ परीकोणासं उपडेना ॥ २१३ ॥ मंगेशशा
 हाते मुरारी ॥ पर्वतकाडवी झडकरी ॥ तडाडीली तेणे धरत्री ॥ गाजबजीलेत्री
 भुवन ॥ २१४ ॥ शिषे उचलेन मद्रागीरी ॥ ठेवीला क्षीराब्धीतीरी ॥ वीरडेतेवहा

प०
९

प०
९

(19)

नीधी वासुकी केला हो ॥२१५॥ कमळावराने संकेते ॥ लणेरिद्र दानवाते ॥ लुही
 धरणे पुढाते ॥ मुखप्रतापे धरीतो आही ॥२१६॥ देत्ये बोलती सत्राणे ॥ आधंम
 आंग धरावे हीने ॥ शचीवर आवश्ये लणो ॥ मुखप्रतापे धरालुही आत ॥२१७॥
 असो देत्य मुखद्रुधरले ॥ देवीपुछ आक कीले ॥ वीशाबाधे वेगळे ॥ लमाक
 नीळे केले त्यासी ॥२१८॥ समुद्री पातीला मद्रागीरी ॥ बुडत चालीले नीधीरी
 मगते वेकूठ वीहारी कमळले की जाले ॥२१९॥ गर्जेना करीती सुरासुर ॥ धु
 मोलागले क्षीरसागर ॥ मथनमाडले आनीवार ॥ लडतडीले शरीर वासुकीचे ॥२२०॥
 हुलावले सत्पपाताक ॥ मद्रुमीले वीरची गोक ॥ जकचरे वनचरसकळ ॥ गर
 प्राणपै होती ॥ देवदेत्य श्रमले आल्यात ॥ आंगी लोडती धर्मपुर ॥ लोमाडला प्रक
 यथोर ॥ वीषदुर धरप्रगटले ॥२२१॥ वासुकीच्या मरुवा मधुन ॥ काळकुट उसले केदले
 ण देत्याचे समुहसंपुर्ण ॥ दग्ध करील चालीले ॥२२२॥ वीषाग्नेपेटला दारुन ॥ आं
 का लागले श्रीश्रुवन ॥ देवदेत्य सीवस्तवन ॥ करीले जाले ते धवा ॥२२३॥ कूपे धा
 वलाके कासनयेक ॥ पसरनीया वीशाक मुख ॥ वीषप्रासीले सककीक ॥ कठीदे
 रबा धरीये लो ॥२२४॥ वीशाळांननक जालासीतक ॥ गुसळणमाडले सबं कथ
 लुरदवारने तात्काक ॥ नीधली जालीते धवा ॥२२५॥ कमला कौस्तुभ सांगशस्व
 देउनीपुजीला वेकूठनायेक ॥ वसीक्षारी कामधने देउनीदेख ॥ उचैश्रवाभा
 रकरते ॥२२६॥ चिद्रस्ये वीचेरंगनी ॥ सुरादेती देत्यालागुनी ॥ जोरावतपारी

ज्यात करं भारसना ॥ सहस्राक्ष आवरीत ॥ २१ ॥ वीणापुर्वीचिनी घाले ॥ तेही चतुरद
 भूतगणीते ॥ आमृतक भवेउन तेवेके धन्वतरीनी घाला ॥ २५ ॥ आमृतघटदे
 रवतांद्रकी ॥ धावेदैत्याच्या थाटी ॥ सकळ घालेनी यामीठी सुधारस घटनेहा ॥ २० ॥
 झणती देवी ठकीले पुर्ण ॥ आवधीरत्नेने ती हीरोन ॥ ज्ञाता सुधा कुभगे लीया प्रा
 ण सर्वाथान देउ देवासी ॥ २३ ॥ देवयुध्यासी उठावले ॥ परी आमृतदान वा करीगे
 ले ॥ ईद्रेव क्षरच्छक पीटले ॥ जणेना जले काजसर्व ॥ २३ ॥ धाव धावे श्री कर ध
 रा ॥ वैकुठ वासी था करुणा करा ॥ कैवरीया सुरहरा ॥ थावे त्वराये वेके ॥ २३ ॥
 मग तो परमपुरुष केवले दानी ॥ प्रगटला मोहनी रूप धरोनी ॥ जीचीया स्वरुपाव
 रोनी ॥ ब्रह्माडवो वाकीजे ॥ २३ ॥ ज्ञादीमाया प्राणावरुपीनी ॥ तेही लागे ईचे चर
 णी ॥ ज्ञानतराक्षीची स्वामीनी ॥ विदपुराणी वंछेजे ॥ २३ ॥ ब्रह्मावीष्णुसीव तीही
 गभीयाकी लेबाके ताने ॥ दंतते अक कती ले क्षणी ॥ माहामणी पात्राण होती ॥ २३ ॥
 कोट्यानकोटीमीनके तन ॥ साजणहति नखाधरोन ॥ ज्ञागीचा सुवाससंपुण ब्र
 ह्माडभेदोनी वरी जाये ॥ २३ ॥ त्या सुधासे भेदोन वंसत ॥ भोवला गडबंडाको क
 ले ॥ ज्ञानोके वल्ये नकळता ज्ञानदुत ॥ विंकुठी हुन उतरली ॥ २३ ॥ ज्ञानेन कटा
 क्षबाण ॥ सोडी आसुराके उपां होन ॥ दैत्ये तीजला देखोन ॥ झणती वोवाकु
 नटाकावा प्राण ॥ वनेनावरोन तयाच्या ॥ २३ ॥ सहजवो ललाक्षीली ॥ वादे
 तनरासी वीरवुरती ॥ पदमुद्राजेथे उमटती ॥ कमके उगवती दीव्ये लेथे ॥ २५ ॥
 देवदैत्ययुध्ये सोडुन ॥ पाहावया भोवते मेळाले ॥ समस्ताचे मने मग पडले ॥ न

प०
१०

प०
१०

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com